

பாரதியும் மலையாள நாடும்

ப. முருகன் அ. *

அ தமிழ்த்துறை மற்றும் ஆய்வுமையம், அரசுக்கல்லூரி, சித்தூர், பாலக்காடு-678104, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Bharathi and the State of Malayalam

P. Murugan a, *

^a Department of Tamil and Research Centre, Government College Chittur, Palakkad-678104, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
drpmkim@gmail.com

Received: 13-08-2021
Revised: 22-07-2022
Accepted: 27-07-2022
Published: 10-09-2022

ABSTRACT

Mahakavi Bharathi, a multi-lingual poet, loved language, nationality, and culture. He was keen to end the differences between the people. He is the creator of the new world by throwing a spear of writing. He wiped out the thinking of "I" and planted the tradition of thinking "We". He spread the feeling that the human race is one despite differences in language. He did not think that his language was his race; he respected all living beings as a single group. Therefore, Bharathi looked into the problems of Malayalam-speaking people. Just as there was a 'Bharathidasan' in Pudhuchery, there was also a 'Dasan' (follower) for Bharathi in Kerala. The Dasan who tried to implement Bharathi's ideological ideas was Krishnasamy Iyer. Although Bharathi had no knowledge of Malayalam, he understood the nature of the language very well. This article focuses on Bharathiyar's article focusing on ideological thoughts on the topics of caste problem, Theeyar society, Vivekananda thoughts, Renaissance thoughts, Thunchaththu Ezhuthachan, nature of Malayalam language, land environment, Raghava Shastri, Krishnasamy Iyer, etc.

Keywords: Mahakavi Bharathi, Bharathidasan, Thunchaththu Ezhuthachan, Raghava Shastri

முன்னுரை

மனிதனிடையே தோன்றிய ஏற்றத்தாழ்வுச் சிந்தனை, சாதியம் என்னும் பெரும் பிளவை ஏற்படுத்தியது. இது மனிதனிடையே காணப்பட்ட மனிதநேய மாண்பைச் சிதைத்தது. இப்பிரிவினை வாதம் நம் தேசப்பிணியாய் எங்கும் வியாபித்திருப்பதைக் கண்ட பாரதி சாதியத்தை தொலைக்க சாதியத்தில் தீயை மூட்டினார். இது பாரதியம் என்னும் உணர்வை மேலோங்கச் செய்தது. மலையாள மண்ணில் ஒலமிட்டுக் கொண்டிருந்த சாதியச் சிக்கலை கண்கூடாய் காணவில்லையாயினும் தான் கேட்டுணர்ந்த செய்திகளை மையமாகக் கொண்டு மலையாள மண்ணில் நிலவும் சாதியச்சூழலை, தமது கட்டுரை வழி அலசியாய்கிறார் பாரதி.

தீய சமுதாயமும் சாதியச்சிக்கலும்

சாதியம் மனிதனை அன்னியப்படுத்தியது. ஆலயப் பிரவேசம், மேலாடை அணிதல், ஆலயத்தின் அடுத்துள்ள பாதைகளில் நடக்கவும் தடை விதித்திருந்தனர். மேல் சாதியினர், பிறமக்களை கீழ் சாதியினர் என்ற முத்திரைக்குத்தி அம்மக்களிடம் அதிகாரத்தாண்டவம் தலைவிரித்தாடியது. மேலாடை அணிவதற்கு வரி செலுத்த வேண்டும் என்ற சட்டமும் விதித்திருந்தனர். மேலாடை அணிவதற்கு வரி

கொடுக்க மறுத்து தன் மார்பை அறுத்துக் கொடுத்த வீரப் பெண்மணி வாழ்ந்த மண் மலையாள நாடு என்பதையும் கூற வேண்டியுள்ளது. சாதியின் அடிப்படையில் முதல், இடை, கடை என்று பாசுபடுத்தி, முதல் நிலையினரான உயர்சாதியினர் இடைநிலை சாதியினரை அடிமைப்படுத்துவதும், இடைநிலை சாதியினர் கடைநிலைச் சாதியரான ஹரிஜனங்களை அடிமையாகக் காணும் நிலையும் காலங்காலமாக பாரதநாட்டில் காணப்பட்டே வருகின்றது.

நாராயண குருவும், குமரன் ஆசானும் பிறந்த ஈழவ சாதியினருக்குக் கல்வி, தொழில், ஆலயப்பிரவேசம் மறுக்கப்பட்டது. தங்கள் குழந்தைகளுக்கு தெய்வத்தின் பெயர் கூட வைப்பதற்கு மறுப்பு ஏற்பட்டது. எனவே தான் பத்மநாபன் என்ற பெயர் ப்பு என்றும், நாராயணன் நாணு என்றும் அழைத்து வந்தனர். டாக்டர் ப்பு ஈழவர் என்பதால் கல்வியும், வேலையும் மறுக்கப்பட்டது. ஈழவர்களுக்குப் படிப்பு விலக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் ஓர் ஆங்கிலேயரின் தயவால் திருவனந்தபுரம் இங்கிலீஸ் உயர்நிலைப்பள்ளியில் அவருக்கு இடம் கிடைத்தது. அந்தக்காலத்து எம்.ஏ பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெற்றும், எல்லாவிதமான தகுதிகளும் இருந்த போதிலும் ப்புவுக்குத் திருவிதாங்கூர் சர்க்கார் மருத்துவமனையில் இடம் கிடைக்கவில்லை. தனக்கு வேலை மறுக்கப்பட்ட பொழுதும் தளராது முயன்று மைசூரில் மருத்துவராகப் பணியாற்றினார் (Kumaran Asan, George, 1972). பின்னர் நாராயணகுருவுடன் சேர்ந்து ஈழவ சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தச் சூழலை மாற்றியமைக்கும் நோக்கில் துவங்கப்பட்டதே ஸ்ரீநாராயணகுரு தர்ம பரிபாலன யோகம்.

ஸ்ரீநாராயணகுரு தர்ம பரிபாலன யோகம் என்ற அமைப்பு மலையாள நாடெங்கும் கிளைகள் அமைத்து பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இவ்வமைப்பின் மாநாடு ஆலுவாயில் நடைபெற்றது. அதில் உரையாற்றியவர் பாலக்காட்டிலுள்ள விக்டோரியா காலேஜ் முதல் வாத்தியாராகிய ஸ்ரீமான் பி. சங்குண்ணி அக்ராஸனம் வகித்தார். அப்போது அவர் செய்த பிரசங்கத்தில் சில குறிப்பான வார்த்தைகள் சொன்னார். அவையாவன,

நாம் பயப்படக் கூடாது, மனம் தளரக்கூடாது, மேற்குலத்தார் நம்மை எத்தனை விதங்களில் எதிர்த்த போதிலும் நாம் அவர்களை கவனியாமல் இருந்துவிட வேண்டும். எனக்கு பாலக்காட்டில் அடிக்கடி கையெழுத்துச் சரியில்லாத மொட்டைக் கடிதங்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. அந்த கடிதங்களில் நான் காலேஜ் வாத்தியாராய் வேலையில் இருக்கக் கூடாதென்றும் அது பிராமணர் செய்ய வேண்டிய தொழில் என்றும், எனது முன்னோர் செய்த தொழில்களாகிய உழவு, விறகு வெட்டுதல், மரமேறுதல் முதலியனவுமே தான் செய்யத்தக்க தொழில்களென்றும் பாலக்காட்டுப் பிராமணர் சொல்லுவதாகத் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை நாம் கவனிக்காதது போல இருந்துவிட வேண்டும். நாம் கீழ் ஜாதி என்ற நினைப்பைக் கூடாது. எவன் தன்னை எப்படி நினைத்துக் கொள்கிறானோ அவன் அப்படியே ஆகிவிடுகிறான். நாம் மேல் ஜாதியரை வெல்ல வேண்டுமானால், மேன்மைக் குணங்கள் பழகிக் கொள்ளவேண்டும். படிப்பினால் மேன்மையடையலாம். இவ்வாறு ஸ்ரீமான் சங்குண்ணி தீயருக்கு நல்ல உபதேசங்கள் செய்தார் (Poompuhar Brothers, 1988).

ஆலுவாய் கூட்டத்தில் மகளிருக்கான தனிக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அதில் கௌரியம்மை என்ற தீய சாதி பெண் வந்து இங்கிலீஷில் பேசினாள். இவன் பி.ஏ. பரிஷையில் தேறியவள். இவருடைய பேச்சில் எல்லோரும் வியந்தார்கள். தீயர் முன்னுக்கு வந்து மேன்மை பெற முயற்சி செய்வதில் திவான் கிருஷ்ண நாயர் மிகுந்த அனுதாபம் காட்டிவருகிறார் (Poompuhar Brothers, 1988).

குருவின் ஆக்கப்பணிகள் இவ்வின மக்களிடையே பெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகம் ஒடுக்கப்பட்ட/ தாழ்த்தப்பட்ட நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பது அரசு சார்ந்த வன்முறையால் மட்டும் சாத்தியப்பட்டிருக்க முடியாது. அதற்குக் கலாச்சார, கருத்தியல், பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளும் காரணமாக இருந்திருக்கின்றன" என்ற கூற்றும் இங்கு நினைவு கொள்ளத்தக்கது (Velsamy, 2006).

விவேகனந்தர் கருத்து

விவேகானந்தர் கேரளாவைக் குறித்தத் தனது கருத்தை வெளிப்படுத்துகையில் கேரளம் ஒரு பைத்தியக்காரர்களின் உலகம் (கேரளம் ஒரு ப்ராந்தாலயம்) என்றார். ஆத்மீகச்சிந்தனையாளரான விவேகானந்தர் இவ்விதமான கருத்தை முன் வைப்பதற்கான காரணம் என்னவாக இருக்கும் என்பது குறித்து ஆராய்கையில், மனிதனை மனிதனாகக் காணாத விவேக புத்தியுடையவர்கள் இந்நிலமக்கள் என்ற அவர்தம் புரிதலே, இவ்விதமான, கருத்திற்கு அடித்தளமாய் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். எனவே தான் பாரதியும் இக்கூற்றைக்குறித்த விவாதத்தை தனது கட்டுரையில் முன்வைக்கின்றார். “பூமி மிகவும் செழிப்பாகவும், அழகாகவும் இருக்கிறது: மலையாளத்தில் மனிதர் மாத்திரம் மூடர்” என்று வேதவல்லி சொன்னார். மூடர் மலையாளத்தில் மாத்திரமா? இந்தியாவில் எங்கும் தான் நிரம்பிக் கிடக்கிறார்கள்” என்றார் ராகவ சாஸ்திரி. “இருந்தாலும் சராசரிக் கணக்குப் போட்டுப்பார்த்தால் மலையாளத்தில் மூடர் தொகை அதிகம். விவேகனந்தர் மலையாளத்தைப் பற்றி எவ்வளவு கோபத்துடன் பேசுகிறார்” என்ற இருவரின் உரையாடலாக அமைந்தப்பகுதியின் வழி சமயம், சாதியம், மூடநம்பிக்கை என்ற மூன்றும் சங்கமித்து மனித வாழ்க்கையை சிதைத்தழித்த சூழலை எடுத்துரைக்கிறது (Poompuhar Brothers, 1988).

ஸ்ரீ நாராயண குரு

சாதியத்தால் பிளவுப்பட்டுக்கிடந்த கேரளச்சமூகத்தை உயிர்த்தெழுச்செய்த விடிவெள்ளியாகத் திகழ்ந்தவர் ஸ்ரீநாராயணகுரு. சமத்துவத்தை மனித சமூகத்திற்கு எடுத்துரைத்த மாமேதை “மதம் ஏதாயாலும் மனுஷன் ஒன்னானு” என்ற சித்தாந்தத்தை உலகிற்கு எடுத்துரைத்தவர். திருமூலரின் சிந்தனைகளை தன் கொள்கையோடு இணைத்துக்கொண்டவர். தீயர் சமூகத்தில் காணப்படும் அநீதிகளையும் ஆலையப்பிரவேசம் முதல் அனைத்து நிலைகளிலும் உயர்நிலையை அடைவதற்கான மனவலுவை உணர்த்தியவர். ஸ்ரீ நாராயணசாமி என்பவர் தீயர் ஜாதியில் பிறந்து பெரிய யோகியாய் மலையில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது பல தீயர் அவரிடம் போய் ஸ்வாமி தங்களை மலையாளத்து மஹாராஜா கூட மிகவும் கௌரவப்படுத்தும்படி அத்தனை மேன்மையான நிலைமையிலே இருக்கிறீர்கள். நாங்கள் உங்களுடைய குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எங்களை இதர ஜாதியனர் மிகவும்தாழ்ந்த நிலையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். கோயிலுக்குப்போனால் மற்ற ஜாதியார் எங்களை வேளிப்புறத்திலே நிறுத்துகிறார்கள், நேரே ஸ்வாமி தர்சனம் பண்ண வழியில்லை. எங்களுக்கு ஒரு புகழ் சொல்லக்கூடாதா? என்று கேட்டார்கள் அப்போது நாராயண ஸ்வாமி சொல்லுகிறார்.

“கேளீர், சகோதரர்களே கோயில் கட்டுவதற்கு நம்புரிப் பிராமணர் தயவு வெண்டியதில்லை. கல்வேலை தெரிந்த கல்தச்சர் நாட்டில் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். பணம் கொடுத்தால் கோயில் கட்டிக்கொடுப்பார்கள், ஆதலால், நீங்கள் இந்த விஷயத்தில் வருத்தப்பட வேண்டாம்: பணம் சேர்த்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்றார் (Poompuhar Brothers, 1988)”.

ஆலயம் சார்ந்தப் பணிகள் கருவரையில் சடங்குகள், ஆலயம் பிரதிஷ்டை செய்தல் முதலிய பணிகளை செய்யும் உரிமை பிராமணச் சமூகத்திற்கே உரியதாக இருந்த நிலையை உடைத்தெரிகின்றார் நாராயண குரு. தீயர் சமூகத்திற்கென சிவாலயம் அமைத்து அதில் பிரதிஷ்டையையும் செய்து புதுப்புரட்சிக்கு வித்திட்டார். மாற்றங்களை விரும்பாத சமூகம், தன் நிலையிலிருந்து மேலோங்கிச்செல்லும் கீழ்நிலைச் சமூகத்தைக்கண்டு அஞ்சும் சமூகமாய் உருப்பெற்றது மேலைச்சமூகம். நாராயண குரு ரயில் பயண அனுபவம் இதற்குச் சான்றாய் விளங்குகிறது. ஒருநாள் இந்த நாராயணஸ்வாமி ரயில் யாத்திரை செய்கையில் இவர் ஏறியிருந்த வண்டியில் ஒரு நம்புரி பிராமணர் வந்து சேர்ந்தார். அந்த நம்புரி இவரை நோக்கி இடது கைச்சிறுவிரலை நீட்டிக்கொண்டு, பெயரென்ன? என்று கேட்டார். என் பெயர் நாணு என்று ஜனங்கள் சொல்லுவார்கள் நாராயணஸ்வாமி சொன்னார். தீயர்களுக்குக் கோயில் கட்டிக்கொடுக்கும் சந்நியாஸி நீர்தானா என்று நம்புரிகேட்டார்.

ஆம் என்று ஸ்வாமி சொன்னார். பிராமணர் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜிக்க வேண்டிய தெய்வத்தை நீர் பிரதிஷ்டை செய்யும்படி உமக்கு யார் அதிகாரம் கொடுத்தார்கள் என்று நம்புரி கேட்டார்.

அதற்கு நாராயண ஸ்வாமி - பிராமணர்களுடைய சிவனை நான் பிரதிஷ்டை செய்யவில்லை. நான் பிரிதிஷ்டை செய்தது தீயர்களுடைய சிவன், இதில் தாங்கள் வருத்தப்பட வேண்டாம். தங்களுடைய சிவன் வழிக்கே நாங்கள் வரவில்லை என்றனர். இவ்விவாத உரையாடல் மிகபெரிய மறுமலர்ச்சிச்சிந்தனையை மக்களிடையே ஏற்படுத்தியது (Poompuhar Brothers, 1988).

துஞ்சத்து எழுத்தச்சன்

மலையாள மொழிக்கு புத்தொளிவட்டியவர் துஞ்சத்து எழுத்தச்சன். அவர் தம் கிளிப்பாட்டும், இராமாயணமும் மொழிக்கு வளம் சேர்த்தன. எழுத்துக்குத் தந்தை என்பதே எழுத்தச்சன் என்பதின் பொருள் என்று பாரதி குறிப்பிடுகிறார். மலையாள பாஷையின் ஆதி கவியாகிய துஞ்சத்து எழுத்தச்சன் என்பவரைப்பற்றி கொஞ்சம் வார்த்தை நடந்தது. எழுத்தச்சன் என்றால் எழுத்துன் அச்சன் (தந்தை) என்ற பொருள் இந்த எழுத்தச்சன் எத்தனாவது நூற்றாண்டிலிருந்தான் என்ற கால நிர்ணயம் ராகவ சாஸ்திரிக்குத் தெரியவில்லை. இவர் பிறந்த கிராமத்தின் பெயர் ஏதோ சொன்னார். அது எனக்கு மறந்து விட்டது”.

எழுத்தச்சன் 1495-இல் மலப்புரம் மாவட்டம் திருரில் திருக்கண்டியூர் சிவாலயத்தின் அடுத்துள்ள துஞ்சன் பரம்பு, கவியின் பிறப்பிடம். இயற்பெயர் ராமானுஜன் என்றும், சிலர் கிருஷ்ணன் என்றும் கூறுகின்றனர். துஞ்சன் பரம்பு என்ற இடத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டு கோபாலகிருஷ்ணக்குரம்பு ஆய்ந்துரைக்கின்றார் (Poompuhar Brothers, 1988).

துஞ்சத்து எழுத்தச்சன் மீது மலையாள மக்கள் வைத்திருக்கும் பற்றுதலைக் குறித்துக் குறிப்பிடுகையில், மண்வாசனையோடு இணைத்துக் காட்டுகின்றனர். “இக்காலத்திலே கூட அந்த கிராமத்துக்குப் பக்கத்து நாட்டுப்புறங்களிலே எங்கேனும் ஓரிடத்தில் பிள்ளைக்கு அஷ்டராப்யாசம் பண்ணி வைத்தால் அதற்கு அந்த கிராமத்திலிருந்து மண்ணெடுத்துக் கொண்டுவந்து அக்ஷரம் படிக்கும் சிறுவனுக்குக் கொஞ்சம் கரைத்துக்கொடுக்கும் வழக்கம் என்று மேற்படி ராகவசாஸ்திரி சொன்னார்” (Poompuhar Brothers, 1988).

மலையாள மொழி

தமிழ் மொழியிலிருந்து தோன்றிய கிளை மொழியே மலையாளம். திராவிட மொழிகளில் தமிழ்மொழியுடன் மிகவும் நெருங்கிய உறவுடைய மொழியும் இதுவேயாகும். துஞ்சத்து எழுத்தச்சன் செய்த இராமாயணத்தையும், சிவபுராணத்தையும் கேட்ட பாரதி, மலையாள மொழியைக் குறித்து தனது கருத்தை இவ்விதம் எடுத்துரைக்கின்றார். “அதன் நடை பழைய தமிழ்: கொச்சையில்லாத சுத்தமான சமஸ்கிருதச் சொற்களையும் தொடர்களையும் யதேஷ்டமாக சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தமிழ் காதுக்கு மிகவும் ஹிதமாகத் தானிருக்கிறது”. பாரதி மொழிப்பிரியன் எம்மொழியையும் கற்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமுடையவன். பாரதி ஆங்கிலத்திலும் ராகவ சாஸ்திரி சமஸ்கிருதத்திலும் உரையாடல் நிகழ்த்தினர் என்ற பாரதியின் கூற்று மலையாள மொழியை கற்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் பாரதியிடம் வெளிப்படுவதைக்காணலாம்.

நிலச்சூழல்

கேரள தேசத்தை தெய்வத்தின்டே சொந்தம் நாடு (Gods on Country) என்று புகழ்ந்துரைப்பர். மலையாள நாட்டின் நிலச்சூழல் பாரதியை மிகவும் பாதித்திருக்கின்றது. இயற்கைச் சூழலோடு பறவைகளின் ஒலிகேட்கும் சிறு வீட்டில் வாழ்நினைத்தவன் பாரதி. காணி நிலம் என்ற பாடல் வழி இதை வெளிப்படுத்துகின்றான். பாரதி, மலையாள நாட்டின் இயற்கைச் சூழலை வியந்து கூறுகிறார். ஆனால், சாதியத்தால் ஏற்படுகின்ற இழிவு நிலையை விமர்சனமும் செய்கின்றார். நம்புரிப்

பிராமணர்களும் பலாப்பழமும், மாம்பழமும், வாழைப்பழமும் இனிய ரூபங்கள் மலிந்து கிடக்கும் அந்த நாட்டை நினைக்கும் போது எனக்கு பெரிய விருப்பமுண்டாகின்றது. இயற்கைத் தெய்வம் அங்கே அழகு முழுவதையும் சிந்தியிருப்பதாக ராகவசாஸ்திரி சொல்லுகிறார். மலையாள செளந்திரியத்தின் பெயர் என்றும் குழந்தை பருவம் முதலாகவே என் மனதில் பட்டிருந்தது. நான் மலையாளத்தை பற்றியும் கதை கேட்டிருக்கிறேன் (Poompuhar Brothers, 1988).

மலையாள நாட்டின் இயற்கை வளத்தை வியந்து கூறிய பாரதி பெண்களின் நிலையைக் குறித்தும் குறிப்பிடுகிறார். அங்கே பெண்களுக்கு படிப்பும் அறிவும் மிகுதியென்றும் அதனாலே தான் அந்த நாட்டிற்குப் பெண் மலையாளம் என்றும் பெயருண்டாயிற்று என்று கேள்விப்பட்டேன். அங்கே புலையரைத் தீயரும், தீயரை நாயரும், நாயரை நம்பூதிரியும் மிகவும் இழிவாக நினைத்திருக்கிறார்கள் என்பது மூன்று லோகப்பிரசித்தம். இந்த ராகவசாஸ்திரி வந்ததிலிருந்து எனக்கு அந்த நாட்டிலே ஜாதிப்பகைமை ஏற்படுவதற்குப் போதுமான காரணங்கள் இருப்பதாகத் தெளிவதுடன், இங்கிலீஸ் படித்த தீயர், நாயர் இரு பகுதிகளிலும் ஒரு பகுதியார் மேற்படி பகையை நெருப்புக்கு நெய்விட்டு வளர்க்கக்கூடிய நிலைமையிலேயே இருக்கிறார்கள் என்பதையும் காண்கிறேன். சாதியச் சிக்கலுக்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் எவை என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறார் (Poompuhar Brothers, 1988).

கிருஷ்ணசாமி ஐயர்

பாரதியின் கருத்தியல் சிந்தனைகளைத் தனது கொள்கையாகக் கொண்டு சுதந்திர உணர்வை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியவர். பாரதி புதுவையில் ஹரிஜன் ஒருவருக்குப் பூணூல் அணிவித்து புரட்சி செய்தது போல், கிருஷ்ணசாமி ஐயர், பாலக்காட்டு கல்பாத்தி ஆற்றில் ஹரிஜனங்களுக்கு நீராட அனுமதி இல்லை. ஐயர் ஹரிஜனக் குழந்தைகளை அழைத்து வந்து ஆற்றில் நீராடச் செய்து புரட்சி செய்தார். இதானால் தன் சமூகத்தினரால் பல இன்னல்கள் அடைந்தார். எங்கு செல்வதாயினும் பாரதியின் பாடல்களை முழக்கமிட்டு செல்வார். பாரதியார் மீதான காதல் அவர்தம் செயல்களில் வெளிப்பட்டது.

ராகவன் சாஸ்திரி

மலையாள நாட்டின் நிலம், சமுதாயச் சூழ்நிலைகளை பாரதிக்கு எடுத்துரைத்தவர் ராகவசாஸ்திரி. தீயர் என்று பாரதியிடம் அறிமுகமானவர். தீயர்களுக்கு சமஸ்கிருதக் கல்வி மறுக்கப்பட்ட சூழலில் சமஸ்கிருதத்தைக் கற்று சாஸ்திரியாக மாறுகின்றார். பாரதி - ராகவசாஸ்திரி உரையாடலாகவே இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. மலையாளம் என்ற இரு கட்டுரை வழி மலையாள நாட்டின் நிலம், அரசியல், மக்கள் நிலை, சாதியச்சிக்கல், இயற்கை வளம் அனைத்தும் எடுத்துகின்றார் பாரதி. தீயர் என்று அறிமுகமான ராகவசாஸ்திரி, தீயர் அல்ல நம்பூதிரி என்று பாரதி குறிப்பிடுகின்றார். உயர் சாதியில் பிறந்து கீழ் சாதியினரின் சமத்துவத்திற்காகப் பாடுபடும் நபராக ராகவசாஸ்திரியை பாரதி காட்டுகின்றார்.

முடிவுரை

பாரதியாரின் மலையாளம் என்ற தலைப்பில் அமைந்த கட்டுரை மலையாள நாட்டின் நிலம்சார் சமூகச் சூழலை மிகவும் ஆழமாக எடுத்துரைக்கின்றது. இயற்கை வளம், பக்தி சூழல், சாதியத்தின் ஆதிக்கம், மூடநம்பிக்கை, பரசுராமன் உருவாக்கிய நாடு மலையாள நாடு என்ற கதையையும் எடுத்துரைக்கிறார். சாதியத்தைத் துடைத்தெறியத் துடித்த மறுமலர்ச்சிச் சிந்தனையாளர்கள் முதல் அங்கு நிலவும் மருமக்கள் தாயமுறைக் குறித்தும் கூறுகிறார். நம்பூதிரி நாயர் சமுதாயத்தில் நிலவும் மணமுறைக் குறித்தும் எடுத்துரைக்கின்றார். மலையாள நாட்டின் சமூகச் சூழலை எடுத்துரைப்பதல்ல பாரதியின் நோக்கம், சாதியம் என்ற தீ எங்கும் காணப்பட்டாலும் அதை அழித்து சமத்துவம், மனிதநேயம் செழிக்க எல்லோரும் முன்மாதிரியாகத் திகழ வேண்டும் என்பதை உணர்த்துவதே பாரதியின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

References

- Kumaran Asan, George, K.M., (1972) Makers of Indian Literature Series, Sahitya Akademi, New Delhi, India.
Poompuhar Brothers, (1988) Mahakavi Bharathiyarin Katturaikal, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India.
Velsamy, P., (2006) Porkaalalangalum Irundakaalangalum, Kalachuvadu Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License